

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

**HOTĂRÂREA NR. 58
din 22.02.2012**

Dosar nr.: 351/2011

Petiția nr.: 5621/29.09.2011

Petentă: M A

Reclamați: G G și F G

Obiect: afirmații discriminatoare la adresa petentei, persoană cu dizabilitate

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. M A , cu domiciliul în

jud. Constanța

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. G și F G cu domiciliul în

jud. Constanța

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția nr. 5621 din 29.09.2011, petenta, persoană cu dizabilitate, susține că vecinii săi de scară, F G și G G , i-au adresat jigniri și injurii, numind-o handicapată. Astfel, aceasta susține că în cursul zilei de 17.09.2011, reclamata a început cu injuriile la telefon, iar reclamatul a venit la ușa petentei numind-o handicapată, distrugându-i ușa și fiind la un pas să o lovească.

III. Procedura de citare

3.1. Prin rezoluția nr. 6 din data de 13.10.2011, s-a dispus efectuarea de investigații de către C.N.C.D. la domiciliul părților. În data de 26.10.2011 s-a desfășurat investigația în speță, iar raportul de investigație a fost depus la dosar.

3.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.3. Prin adresa nr. 5621/21.10.2011 a fost citată petenta, prin adresa nr. 5626/21.10.2011 au fost citați reclamatii. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 22.11.2011. La termen s-a prezentat petenta, care a susținut plângerea, astfel cum a fost formulată. Reclamații au trimis punct de vedere înregistrat cu nr. 6173 din 31.10.2011.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Petenta, persoană cu dizabilitate, susține că vecinii săi de scară, F G și G G, i-au adresat jigniri și injurii, numind-o handicapată. Astfel, aceasta susține că în cursul zilei de 17.09.2011, reclamata a început cu injuriile la telefon, iar reclamatul a venit la ușa petentei numind-o handicapată, distrugându-i ușa și fiind la un pas să o lovească. Petenta a sunat la Poliție, reclamatul a fost amendat cu 200 lei pentru tulburarea liniștii publice. De asemenea, petenta a depus plângere penală împotriva acestuia pentru distrugere.

4.1.2. Totodată, petenta susține că reclamatul a continuat să o facă handicapată în fața celor 2 agenți de poliție.

Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul susține că era împreună cu soția sa în vizită la o vecină de scară, T E. A primit un mesaj pe telefonul mobil de la un număr necunoscut, mesaj ce conținea următoarele: "ai la cunoștință că soția ta îți pune coarne? De acest lucru nu este străină nici vecina la care sunteți în vizită". A sunat la acel număr și i-a răspuns petenta, după care a mers la ușa acesteia și și-au adresat jigniri și injurii reciproc.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de către O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2. Astfel, Colegiul reține că prin plângerea înregistrată cu nr. 2235 din 30.03.2011, se invocă vătămarea drepturilor și demnității unei persoane cu dizabilități.

Astfel, petenta susține că în cursul zilei de 17.09.2011, reclamata a început cu injuriile la telefon, iar reclamatul a venit la ușa petentei numind-o handicapată, distrugându-i ușa și fiind la un pas să o lovească. Totodată, petenta susține că reclamatul a continuat să o facă handicapată în fața celor 2 agenți de poliție.

5.3. Reclamatul susține că era împreună cu soția sa în vizită la o vecină de scară, T E A primit un mesaj pe telefonul mobil de la un număr necunoscut, mesaj ce conținea următoarele: "ai la cunoștință că soția ta îți pune coarne? De acest lucru nu este străină nici vecina la care sunteți în vizită". A sunat la acel număr și i-a răspuns petenta, după care a mers la ușa acesteia și și-au adresat jigniri și injurii reciproc.

5.4. Colegiul reține că s-a depus ca probă la dosar o declarație de martori. Potrivit declarației dnei C. N., aceste două familii sunt în conflict, însă nu cunoaște motivul conflictului. Aceasta susține că a auzit, în timp ce cobora scările blocului, că reclamatul se certa cu petenta și mama acesteia, a auzit o bubuietură dar nu a asistat la ceartă și nu poate preciza cine a trântit ușa.

5.5. Din raportul de investigație reiese, pe lângă documentele puse la dispoziție de cei doi agenți și declarația acestora, potrivit căreia, în prezența lor, reclamatul nu i-a adresat petentei cuvinte jignitoare referitoare la handicapul acesteia sau orice fel de alte jigniri deoarece discuțiile dintre cei doi vecini încetaseră la momentul deplasării lor în imobil.

5.6. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (părâtului).

5.7. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acelei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

5.8. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (părâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

5.9. Colegiul Director subliniază faptul că dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratamentul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop însă și în situația în care nu vizează, poate avea ca efect, umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratând pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa. Însă raportat la dosarul în speță, Colegiul nu poate reține din ansamblul situației de fapt și a înscrisurilor aflate la dosar, probe în sensul reținerii incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată.

5.10. Astfel, luând act de obiectul petiției, astfel cum este formulată și de raportul de investigație, Colegiul nu poate reține probe din care să reiasă că petenta a fost tratată în mod ostil și degradant pe criteriul dizabilității.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință ,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În privința faptelor sesizate nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art.2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
4. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
5. O copie a hotărârii se va transmite părților

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

STANCIU Claudia Sorina – Membru

VASILE Alexandru - Membru

Data redactării 03.05.2012

Motivul de fapt și de drept redactate Angelica Paraschiv, 2 exemp.
Asztalos Csaba Ferenc

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

